

Zbigniew Bagniewski

Pobiel, gm. Wąsosz, woj.
leszczyńskie. Stanowisko 10

Informator Archeologiczny : badania 20, 261-262

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uzupełnienia sezonu (1985)

JAROSŁAW
woj.przemyskie
Stanowisko - teren byłego
opactwa benedyktynek

Muzeum
w Jarosławiu

Badania prowadziła mgr Joanna Kociuba,
Finansował WKZ w Przemyslu. Siódmy se-
zon badań.

/średniowiecze,okres nowożytny/

Badaniami objęto teren na przedłużeniu zachodniego skrzydła klasztoru. W wykopie I/85 na głębokości 50 cm odsłonięto fragment budowli ceglanej o wymiarach: szer. - 2,5 m, wys. - 1,5 m, dł. - 2,8 m. Środek obiektu stanowiła posadzka z płasko ułożonej cegły. Północna ściana budowli podniesiona na 50 cm od poziomu posadzki, południowa na wys. 20 cm. Od strony zachodniej dostawiono do obiektu dwie ścianki, o grubości jednej cegły, wykonane nie-
starannie, niejednorodnie z obiektem. W miejscu połączenia ich z budowlą wystąpił fragment przesklepienia. Wypełnisko pomiędzy tymi ściankami stanowiła ciemna ziemia przemieszana z nielicznymi węglami drzewnymi z zawartością fragmentów ceramiki, kafli, wyrobów szklanych w postaci pucharków dzwonowatych, różnego typu szybek okiennych, szklanic. Materiał datowany jest na wiek XVII. Obiekt wykonano z cegły palcówki, łączonej na zaprawę wapienną i wapienno-lessową. Całość orientowana na północny wschód. W wykopie I/85 odsłonięto współ-
czesny fundament, w którego pobliżu znalezione uszkodzone i niekompletne szkielety, zniszczone prawdopodobnie w trakcie jego budowy. Nie stwierdzono żadnych elementów wyposażenia niemożliwe było także ustalenie ich orientacji. Zniszczone pochówki pochodzą prawdopodobnie z cmentarza przy kościele św. Mikołaja. W pozostałej partii wykopu wydobyto materiał w postaci ceramiki, fragmenty szkła, kafli, datowany na wiek XVII-XVIII.

Badania będą kontynuowane.

POBIEL, gm. Wąsosz
woj. leszczyńskie
Stanowisko 10

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził doc.dr hab. Zbigniew
Bagniewski. Finansował Komitet Koordyna-
cyjny Programu R-III-6. Siódmy sezon badań.
Obozowisko mezolityczne

Badanie prowadzono w centralnej części sterorzecza Orli (wykop I) oraz wzdłuż krawędzi terasy prakoryte (serie wierceń na odcinku 80m). Łącznie zbadano wykopaliskowo 25 m².

Z wykopu I (warstwy torfu z najwcześniejszej zatorfionej części koroty) wydobyto drugi (pierwszy w 1983r.) fragment czaszki osobnika płci żeńskiej (fragment kości potylicznej) - infans II.

Odsłonięto dwa (o dł. ponad 50 cm i średnicy około 9 i 15 cm) zastrzone kołki, wbite równoległe do krawędzi sterorzecza-prawdopodobnie pozostałości umocnienia (?), przejścia (?).

Ponadto wśród materiałów organicznych odkryto liczne owoce drzew i krzewów (orzechy

łaskowe, żółędzie, szyszki sosnowe i olchowe), fragmenty kości zwierząt lądowych (min. - czaszka tura(?), zuba(?)) i wodnych (kości ryb, ptasie), fragment poroża.

W zbiorze z kości można wyróżnić: motyki, szydła, sztylety (ostrza), oścień, narzędzia typu młot (?), kilof (?), piaszczątkę, oprawkę kościaną. Kilka fragmentów zdobitych układami linii rytych (min. fragment poroża z wyrytym motywem strzały oraz łopatką zwierzęcej z motywem zygzakowatym i zgeometryzowanym wyobrażeniem figuralnym).

Inwentarz krzemienisty składa się z 300 narzędzi i odpadów min.: zbrojników (komornickich i chojnicko-pieńkowskich).

Wydobyto także narzędzia kamienne-rozcinacze, tłuki, płytki (podkładki).

Inwentarz krzemienisty charakterystyczny jest dla kultury komornickiej.

Badania będą kontynuowane.

PRUSZCZ GDANSKI
woj. gdańskie
Stanowisko 7

PRZYTUŁY, gm. Olecko

woj. suwalskie

Stanowisko 1

Uzupełnienie sprawozdania w "Informatorze"
Badania 1965, s. 108.
Informacja o zakończeniu badań dotyczy sezonu
65.

Muzeum Okręgowe

w Suwałkach

Badania prowadził mgr Jarzy Siewaszko,
przy współpracy Jerzego Brzozowskiego
finansowało Muzeum Okręgowe w Suwałkach.

Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury zachodniobałtyjskiej z wczesnego okresu rzymskiego.

Kontynuowano prace zmierzające do uchwycenia zasięgu cmentarzyska i pełnego rozpoznania jego chronologii. Przebadano obszar 362,5 m², odkrywając 11 grobów ciałopalnych: 9 popielnicowych i 2 jamowe bezpopielnicowe. Odkoniono także 13 obiektów o nie wyjaśnionej dotąd funkcji.

Forma pochówków ciałopalnych nie odbiegała niczym od grobów odkrytych w 1984 r. Były to kuliste jamy o średnicy 30-50 cm, zawierające prócz popiołu i spalenizny popielnicę ze szczątkami kostnymi i umieszczonym wewnątrz wyposażeniem grobowym. W przypadku grobów bezpopielnicowych w wypełnisku jamy znajdowały się szczątki kostne, prześiane z popiołem spalenizną i węglem drzewnym.

Wyposażenia grobowe zawierały tylko niektóre pochówki popielnicowe. W grobie 22, wewnątrz dużej, zdobionej rytym ornamentem geometrycznym popielnicy znaleziono dwa bliźniacze, smukłe grzyby oszczepu oraz szpilę pastorałową, której forma pozwala datować ten pochówek na fazę B1. W grobie 27 odkryto siekierkę tulejową.

Znaczny stopień zniszczenia cmentarzyska spowodował, iż liczne zabytki znajdowano w humusie. Prócz ceramiki i kości ludzkich odkryto w warstwie ornej liczne grzyby oszczepu oraz prostopadłościenny krzesak kwarcytowy. Wszystkie przedmioty metalowe wykonane były z żelaza.

Nie udało się do końca wyjaśnić funkcji licznych obiektów, bardzo zróżnicowanych pod względem kształtu, wielkości i stopnia zachowania.

Wszystkie odkryte dotąd pochówki stanowią zwartą grupę pod względem chronologii. Pochodzą one z faz A3 - B1 i B1. Materiały przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Suwałkach. Badania będą kontynuowane.